

“Кожен будівельник передає новобудові тепло і вміння своїх рук, дарує людям красу”

Кажуть, щоб краще пізнати людину, варто зазирнути у її дитинство: тут – начало начал. Це твердження не спростує і начальник будівельно-монтажного експлуатаційного управління №1 Ігор Іванович Петик. У рідному селі Малнівська Воля Мостиського району він із малих літ бачив, як його дід зі своїм братом та сином, батьком Ігоря, майструють вози, колеса до них та ще й хати селянам допомагають будувати. А коли підріс, приходив на будову, спостерігав, як закладають фундамент, як “росте” будинок, та охоче допомагав рідним. А ще уважно придивлявся до будівель, подумки “спілкувався” з ними. І так крок за кроком відкривав для себе суть праці будівельника, який “мову” цегли та бетону розуміє не гірше, ніж людську. І якою б важкою не була ця праця, будівельники, образно кажучи, за життя споруджують пам’ятник своїй трудовій долі, своїй працелюбності. Тож рік за роком Ігор Петик переконувався, що кращої професії, ніж будівельник, йому не знайти. Проте перша спроба стати студентом будівельного факультету Львівського політехнічного інституту була для нього невдалою. Але втрачати рік без навчання не хотілося, тож подав документи у Львівське професійно-технічне училище №52, щоб здобути фах помічника машиніста.

Згадуючи ті часи, Ігор Іванович каже, що робота йому подобалася, він із 1969 року працював помічником машиніста спочатку в локомотивному депо Львів-Захід, згодом, після служби в армії і аж до 1976 року, – у локомотивному депо Львів-Схід. Але його не полишала думка про фах будівельника. Нова спроба стати студентом Львівського політехнічного інституту була вдалою. Правда, йшлося про вечірню форму навчання. Коли вчився на другому курсі, Ігорю Петіку запропонували посаду майстра Львівської дистанції цивільних споруд. Він охоче погодився, хоча знав, що робота не з легких. Тож після роботи поспішав на лекції, а ввечері – на об’єкти.

– Такий режим не втомлював, – зізнається Ігор Петик, – бо нова робота сприяла навчанню: увечері – теорія, ввечері – практика. А ще – це була моя улюблена робота.

З того часу і досі Ігор Іванович місця праці не міняв, а, добре освоївши специфіку експлуатації споруд будівель і житла, упевнено просувався по кар’єрних сходинках: від майстра, інспектора з нагляду за будівлями, виконроба, заступника начальника – до керівника. Власне трудовий шлях до цієї посади тривав 20 років. Але то був час здобуття

досвіду. Без нього непросто було керувати тодішньою Львівською дистанцією цивільних споруд, у якій тоді трудилося 1380 осіб і яка опікувалася 1,6 млн кв.м житла та сама зводила його. А вже у 90-ті роки минулого століття, коли Ігор Іванович уже працював на керівних посадах, залізниця будувала багато житла і передавала його в експлуатацію дистанціям цивільних споруд. Під опіку підрозділу переходили і комунікації, підведені до нього, котельні. Відповідно чотири житлово-експлуатаційні контори, які були у складі Львівської дистанції цивільних споруд, надавали всі послуги мешканцям, у тому числі оформлення прописки, видача довідок із місця проживання тощо. Підприємство також обслуговувало

будуть, бо люди не звикли шанувати його.

Та все ж подяк на адресу будівельників більше, бо постійно роблять добру справу – поліпшують умови проживання людей. Є багато подяк і від керівництва залізниці, адже працівники Львівської дистанції цивільних споруд відзначилися на будівництві Приміського вокзалу у Львові, осучасненні Палацу залізничників, реконструкції львівського стадіону “Україна”, оновленні багатьох станцій, переобладнанні під житло залізничних будівель. За організаторські та керівні здібності під час виконання будівельних робіт на цих об’єктах начальник підприємства отримав численні грамоти та удостоєний найвищої нагороди за-

захоплювався його досконалістю. А ще з висоти склепін із цікавістю спостерігав за ритмом життя вокзалу: прибуттям і відправленням поїздів, висадкою та посадкою пасажирів.

І от через 32 роки Іван Петик знову брав участь у підготовці вокзалу до великої спортивної події – проведення в Україні і у Львові зокрема матчів фінальної частини чемпіонату Європи з футболу. Керував довіреною підприємству частиною робіт: ремонтом дахів, оновленням фасадів будівлі вокзалу, укладанням тротуарної плитки, благоустроєм території. І дуже задоволений, що вокзал та привокзальна площа сподобалися гостям Євро-2012.

Коли заходить мова про вико-

ного підрозділу Ігор Іванович залишається його керівником. Власне так було кілька років тому, коли на базі Львівської дистанції цивільних споруд було створене будівельно-монтажне управління №6. Так є і зараз, коли будівельні управління №1 та №6 об’єднали в одне підприємство, адже нині на обслуговуванні мають тільки 40 тис. квадратних метрів житла, бо решта відомчого житла перейшло у комунальну власність. Проте на балансі надалі залишаються станційні будівлі Львівської дирекції залізничних перевезень. І на рахунок працівників Львівської дистанції цивільних споруд та її керівника немало оновлених станцій, серед яких Красне, Ходорів, Радехів, Сокаль, Мостиська-II. Залишили будівельники свої автографи і в Ходорові, коли переобладнали під житло залізничний бригадний будинок, а інше приміщення облаштували під будинок відпочинку локомотивних бригад. Ігор Петик каже, що всі будівлі для нього – наче живі істоти. Кожна з них береже тепло рук колишніх будівничих. Тепер настала черга Ігоря Петика та його підлеглих передати оновлений будівлі тепло і вміння своїх рук, продовжити її життя та подарувати людям красу. І він, як і в далекому дитинстві, знову прислухається до “мови” бетону, цегли і, здається, чує, як вони дякують будівничим ХХІ століття за працю. Вдячні і йому, досвідченому будівельнику Ігорю Петіку, що не зрадив дитячій мрії, продовжив династію будівничих та залишив на залізниці і в регіоні чимало трудових автографів.

Ігор Іванович Петик пишається тим, що зробив у своєму житті головні речі – збудував будинок, посадив дерево та виростив дітей. У нього їх двоє – син і донька. Син, як і батько, закінчив будівельний факультет Львівської політехніки і працює за фахом. А в саду родинної садиби Петиків на фруктових деревах, які посадив Ігор Іванович, наливаються соком яблука та груші. А ще, успадкувавши від батька пасіку, він залюбки займається бджільництвом. І признається, що таке захоплення допомагає йому відпочити від не легких трудових буднів, отримати новий заряд бадьорості.

Орися ТЕСЛЮК
Фото Андрія ВЕЗДЕНКА
та з архіву газети

службово-технічні приміщення: станції, Палац залізничників, спортивний клуб “Локомотив” та інші. Крім того, тодішня Львівська дистанція теж долучалася до спорудження господарським методом та державним коштом дев’яти-, п’яти- і триповерхових будинків на Левандівці.

На запитання, як із такою великою кількістю об’єктів давали собі раду, Ігор Іванович відповів:

– На той час було задовільне фінансування, проте бракувало матеріалів. А за неосвоєні кошти суворо карали. Завдання керівника полягало в тому, щоб належно організувати роботу працівників різного профілю і ув’язати її воедино. Оскільки увесь ланцюжок трудового процесу я добре знав зі своєї практики, то це не складало труднощів.

Проте Ігор Петик щиро зізнався, що не обходилося без скарг від мешканців. На його думку, там, де є державне майно, скарги були, є і

лізничної галузі – знака “Почесному залізничнику”.

Найбільш пам’ятним об’єктом для Ігоря Івановича є головний вокзал у Львові. У 1980 році, на початках своєї будівельної кар’єри, він брав участь у підготовці вокзалу до Олімпійських ігор 1980 року, які проходили у Москві. Тоді проводився дуже великий обсяг ремонтних робіт будівлі вокзалу та дебаркадера, що належать до пам’яток архітектури. Ігор Петик зізнається, що найбільше йому до вподоби працювати на таких об’єктах, бо торкається творіння рук зодчих із минулих століть. Особливо цікавими були роботи на дебаркадері, під яким знаходяться п’ять перонів, а під коліями прокладено п’ять поперечних тунелів. Він тоді облавив по всьому периметру велике двопрогонове склепінчасте перекриття зі сталі та скла, спроектоване професором В. Садовським та інженером Е. Зеленецьким, і

нану роботу, Ігор Іванович із задоволенням називає фахівців своєї справи – штукатур-облицювальника Миколу Гавриляка, маляра Ярослава Піха, теслю Володимира Ковальова, столяра Євгена Кінаха. За його словами, ці люди сповнені бажанням добре працювати. А це – дуже вагомий аргумент.

Ігор Петик вимогливий до себе і до своїх підлеглих. На перше місце він ставить професіоналізм, виконавську дисципліну. У працівниках цінить порядність і відповідальність за виконання своїх обов’язків і в цьому є прикладом для них. Він створює їм максимальні можливості для розвитку фахової майстерності. Багато з них використовують ці можливості та стають висококласними фахівцями. Згодом самі опікуються молодими кадрами. Так зростає загальний професійний рівень трудового колективу. Тож закономірним є те, що зі зміною структури будівель-

▼ ОГОЛОШЕННЯ

Відокремлений підрозділ “Енергозбут” ДТГО “Львівська залізниця” має потребу в укомплектуванні вакантних посад:

- інспектора Івано-Франківського регіонального відділу з обслуговування споживачів електроенергії;
- інспектора Ужгородського регіонального відділу з обслуговування споживачів електроенергії;
- інженера відділу по роботі зі споживачами (декретна);
- економіста.

Прийом на вакантні посади здійснюватиметься шляхом переведення працівників з інших відокремлених підрозділів залізниці.

Телефон для довідок 6-80-41.

▼ ПОГОДА

Прогноз погоди на 10-16 серпня 2012 р.

Упродовж 10-16 серпня на більшій частині території магістралі очікується нестійка та відносно прохолодна погода. У п’ятницю вночі переважно на Волині та Буковині, ввечері із заходу на схід магістралі пройнуть короткочасні дощі, місцями гроза. Під час грози місцями шквали 15-20 м/сек. Температура вночі 7-12° тепла, у горах місцями 5-7°, на Закарпатті 20-25° вище нуля. У суботу вночі без істотних опадів, ввечері місцями невеликі, у горах помірні дощі, грози. Температура вночі 7-12°, у горах місцями 5-7°, ввечері 18-23° тепла. У неділю дощі, місцями сильні, подекуди з грозою. Температура вночі 8-13°, у горах місцями 6-8°, ввечері 16-21° вище нуля, у горах місцями

11-15° тепла. У понеділок місцями невеликий дощ. Температура вночі 9-14°, у горах місцями 6-8° вище нуля, ввечері 17-22°, на Закарпатті до 24° тепла. У вівторок місцями невеликий дощ, на Волині, Рівненщині помірні опади. Температура вночі 8-13° вище нуля, у горах місцями 3-7°, ввечері 15-20°, на Закарпатті 20-25° тепла. У середу невеликі, місцями помірні дощі. Температура вночі 9-14°, у горах 5-8° вище нуля, ввечері 15-21°, на Закарпатті 20-25° тепла.

Надалі переважатиме суха погода, потеплішає – температура вночі 8-13°, ввечері 18-23° вище нуля, на Закарпатті, Львівщині, Волині 21-26° тепла.

Ярослав ГОРОДЧУК, начальник дорожньої геофізичної станції